

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 Octomvrie st. v.

(X) Scupcina sârbească, aleasă pe baza constituției revizuite, este constituită și deschisă. Și constituirea și deschiderea au decurs în toată ordinea.

Partidul radical, care dispune afară de 15 de toate celelalte voturi ale Scupcinei, a luat pe președinte și pe vicepreședinte din sinul său. De cumva din președinți avem să cunoaștem cine este partidul radical sârbesc, apoi înaintea activității reprezentanților Sârbiei are loc un colosal semn de întrebare. Pasici, președintele Scupcinei, ca și vicepreședinții, nu sunt oameni ferbinți, am pute dice nici caldi, pentru dinastia Obrenovicilor. Ear' cine nu sunt cu Obrenoviciei este știut, că sunt contrarii lor și de sigur contrari și direcțiunii urmate de dinastia acestora în timpul mai dincoace.

Preste tot, partidul radical, abstracțiune făcând dela dragostea sau nedragostea lui față cu Obrenoviciei, este un partid, care visează despre un imperiu mare slav în triumful iliric, însă totodată un partid, care acum are să se pronunțe mai lămurit, cum vrea să ajungă la ținta aspirată de dînsul.

Activitatea parlamentară a partidului radical sârbesc ne va pune în pozițiune a se și în privința aceasta mai mult decât putem se până acum.

Sârbia are lipsă de pace și de liniște pentru consolidarea ei. Un regat mic și între împregiurări gingașe atât în ceea ce privește interiorul, cât și vecinătatea lui, ar trebui ca în prima linie să se ocupe cu lucrurile acele, prin care să se consolideze cât mai curând și precăt se poate mai bine. Regatul sârbesc trebuie să caute să devină un factor trebuincios în concertul popoarelor europene.

Dacă parlamentul sârbesc, trezindu-se din visuri prin lucrare serioasă, va procedea pe calea care duce la consolidare, pe calea, prin care să se facă un factor trebuincios în concertul popoarelor, atunci și din partea vecinătăților sale va fi spriginit, și încetul cu încetul ajunge la ținta naturală, la bunăstarea regatului, fără de a risca existența sa.

Pasici însă și consoții lui avê-vor calmul acela, prin care să se acomodeze la o procedură după dîsa: „festina lente“?

Cel mai înțelept lucru pentru dînsul și pentru partidul său ar fi, când

ar procedea având în vedere numai și numai binele țării. Din partid de multe părți temut, că este partid răsturnător, ar pute ajunge să fie un partid prețuit și în țeară de toți și în străinătate și spriginit, ca să poată lucra și fi folositor.

Sunt însă în Sârbia două împregiurări, care ne fac să ne temem, că va fi foarte cu anevoie, poate imposibil, ca tocmai partidul acesta să meargă pe cărarea cea dreaptă liniștită către o țintă sănătoasă.

După natura lui aplecat spre salturi mari, după aceea învrajbit cu dinastia actuală sârbească, lesne s'ar pute întâmpla ca să cadă sub influența rusească, o influență, care la toate ocaziunile se vede, că și în Sârbia, ca și în alte părți, unde își pune în gând să agiteze, este neadormită.

Și poate-că partidul trezindu-se încâtva prin lucrarea la stativa politică, ar rezista și ispitelor influenței rusești. Este însă a doua împregiurare foarte ademenitoare, de a se abate un partid ca cel radical din Sârbia dela lucrarea pacinică și folositoare. Este împregiurare, că părinții regelui Alexandru sunt într'o ceartă continuă, care poate să influențeze asupra tinărului rege.

Prea lesne s'ar pute, ca parlamentul, care și așa are dispozițiuni antidinastice față cu Obrenoviciei, sătul de certele și diferențele pentru educațiunea regelui, să dea afară din regat pe părinți, cu fiu cu tot și să proclame altă dinastie, care poate deabia așteaptă să vină momentul acesta.

Și dacă într'o astfel de tulbureală, în care lucrarea pacinică s'ar intrerupe, în Sârbia ar veni pe tronul ei un client al Rusiei?

Monarhia noastră deci nu poate fi cu destulă priveghiere asupra celor ce se petrec în Sârbia. Și trebuie să fie, căci acolo este o situațiune, din care prea lesne s'ar pute desfășura cestiunea cea mare a Orientului, în fața cărei monarhia noastră mai puțin poate sta indiferentă.

Bine ar fi să fie așa. „Gazeta Transilvaniei“ a primit din Gherla o telegramă privată de cuprinsul, că scirea țării clujan „Magyarság“ despre suspendarea părintelui protopop Alexie Berinde dela Seini este o minciună încornorată. La aceasta observăm, că scirea respectivă n'a publicat-o numai „Magyarság“, ci și alt țiar, care și

despre ordonarea cercetării în cauza liturgiei pentru dl Dr. Vasile Lucaci a avut cea dintâi scire, după-cum s'a dovedit, autentică. Din acest motiv, precum și din acela, că trecutul Preasfinției Sale Ioan Szabó dela Gherla nu ne ofere garanțiile, că n'ar fi capabil să comită un asemenea lucru, am presupus, că este adevărată și scirea despre suspendarea părintelui Berinde. Altcum, dacă informațiunea ulterioară a „Gazetei“ este cea adevărată, noi n'avem decât să ne bucurăm deocamdată și să așteptăm liniștiți până se va termina și această curioasă cercetare disciplinară.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 Octomvrie st. v.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dietei maghiare de alaltăieri s'a continuat desbaterea asupra proiectului de lege despre șosele și vămurii. Primul orator a fost deputatul Alexie Papp, care în numele partidului independent a declarat, că acesta ar accepta cu plăcere un proiect de lege, care prelungea neatacarea cercului de competențe al municipiilor ar aspira la o împărțire mai dreaptă a poverilor. Proiectul are însă un caracter foarte centralistic și deschide toate ușile pe seama omnipotenței ministeriale. De aceea partidul său trebuie deja în general să respingă proiectul. După el a vorbit Beniamin Boros, care a polemizat cu expunerile deputatului Gulner din ședința premergătoare. Acați Beöthy a combătut cu vehemență pe ministrul președinte, care nu a împărțit parlamentului planurile sale de reformă, ci numai alegătorilor săi, și acestora încă numai între păhare. El a criticat proiectul mai ales din punct de vedere al unei juste aruncări de dare și s'a alăturat în general vederilor exprimate de soțul său de principii Gulner. În urmă a vorbit ministrul Baross și a combătut atât pe Gulner, cât și pe Beöthy. Ședința s'a închis la ora 1 1/4 după amiaza și pe ziua următoare s'a pus la ordine desbaterea specială asupra proiectului primit în general.

Imediat înainte de închiderea ședinței, ministrul de agricultură contele Iuliu Szapáry a răspuns la interogațiunea deputatului Horánszky în afacerea cheului dela Seghedin. El a spus, că în privința aceasta va prezenta casei un proiect, dar fără-că să reflecteze la vre-un credit suplimentar pentru anii 1889 și 1890, ce-

rând numai imputernicirea, de a face un veriment oare-care între anumite pozițiuni de credit. Acest proiect reclamă însă nise desemnuri tehnice, fără de care el nu poate face casei nici un raport; căci el e de credință, că onorata casă nu voese să fie numai orientată în această afacere, ci ar voi să și vorbească în meritul obiectului. Se roagă deci pentru amânarea răspunsului său până-ce va pute să facă totodată și un raport îndetaliat.

Unirea fracțiunilor opoziționale din Croația.

Între membrii distinși ai fracțiunilor opoziționale din Croația decurg pertractări în scopul de a se uni toate fracțiunile opoziționale din dieta croată, cu excepțiunea Starcevic-anilor, într'o mare opoziție compactă. Programul comun sună: Independența Croației pe baza dreptului public croat, cu excluderea concordatului. Drept primul pas spre ajungerea acestei ținte are să se privească împreunarea Croației cu Dalmația. Dela opoziția moderată se așteaptă cu toată hotărârea, că va părăsi cu atât mai virtos punctul ei de plecare de până acum în ce privește recunoașterea concordatului, cu cât propriul ei organ pledează deja pentru noul program.

Deschiderea dietei imperiale-germane.

Alaltăieri s'a deschis dieta imperială-germană prin un mesagiu de tron cetit decătră ministrul de stat Bötticher Pasagiul despre pacea generală sună din cuvânt în cuvânt astfel: Speranțele, pe care Maiestatea Sa împăratul le-a exprimat la acest loc în 22 Noemvrie a tr., că va succede a menține pacea, nu numai că s'au realizat până astăzi, ci au aflat și pentru viitor garanție prin raporturile personale, pe care de atunci încoace le întreține Maiestatea Sa cu domnitorii statelor învecinate împrietenate și aliate. Acele au contribuit la întărirea încrederii ce străinătatea o pune în iubirea de pace a politiceii germane și ne îndreptătează a crede, că cu ajutorul lui Dumnezeu pacea universului european se va pute menține și în anul viitor pe baza tractatelor ce există.

Visita țarului în Berlin.

Despre rezultatele favorabile ale vizitei țarului la Berlin ne încredințează din nou o scrisoare, pe care oficioasa „Pol. Korr.“ o primesce din Petersburg. Această scrisoare accentuează, că prin visita țarului la Berlin pare a se fi ajuns la un rezultat, și anume la acela, că cel puțin în parte s'a înprăsciat neîncrederea reciprocă dintre cele două state, care până acum se bănuiau reciproc de pofte rășboinice, așa că încep deja a se arăta și semne de încredere împrumutată. Rusia și Germania vor persista și mai departe prelungea atitudinea lor de până acum, ele vor înceta însă a privi una la cealaltă cu neliștișire.

Diarele austriace despre politica sârbească.

„Fremdenblatt“ dice, că programa regenței sârbe e bogată în promisiuni folositoare; executarea sa nu va fi fără influență asupra dezvoltării materiale și intelectuale a Sârbiei. Trebuie să se zorească realizarea sa cel puțin parțială și trebuie să se aplaude pasagele privitoare la relațiunile cu toate puterile străine. Politica străină a Sârbiei, astfel cum e expusă în mesagiu, și ținta ce urmărește răspund de deservire dorințelor amicilor sinceri ai Sârbiei și ale amicilor păcii. Aprobarea celor ce consideră dezvoltarea calmă a țărilor ca o garanție a păcii nu va lipsi Sârbiei într'u atât, cât ea va ține relațiuni amicale cu puterile și cât nu va împedeace această dezvoltare a statelor balcanice. E deci de dorit în interesul particular al Sârbiei, cât și în al liniștei generale, ca politica expusă în mesagiu să fie menținută. În acest cas tinărul regat se va găsi în totdeauna de acord cu Europa, dela care își va asigura interesul amical atât de trebuincios destinelor sale viitoare.

„Neue Freie Presse“ se exprimă deasemenea în termeni foarte favorabili asupra programei regenței, dar dice, că voese să aștepte lucrările scupcinei, înainte de a crede într'un viitor fericit pentru Sârbia. Până una alta țiarul vienez laudă foarte mult intențiunile pacinice ale regenței și resoluțiunea sa de a întreține relațiuni amicale cu toate puterile, menținând în același timp deplină independența țării.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Revistă literară.

XXVI.

Sânt versurile măiestrului dulce Eminescu: Ce e poezia? Ânger palid cu priviri curate, *Voluptos joc cu icoane și cu glasuri tremurate.*

Versurile aceste sânt și o parte din caracteristica poeziei lui; o mărturisire a cunoașterii de sine.

Dacă el își aducea aminte de sine și de iubita lui, el vedea oceanul de ghiță, în zărea lui o pată galbină, luna; ear' preste sloiuri plutitoare zăria o pasăre sburând obosită și aruncând priviri pline de suferință după părechia-i perdută din vedere. Ce tablou este mai potrivit să-ți trezească sentimentul singurătății, părăsirii ce te îngheață de durere? Ce plângere e mai doioasă decât trecerea prelungă plopii fără soț, când toți vecinii te sciu și numai ea nu te cunoaște? Și ce visare e mai dulce, decât să stai la foc și, când îți pare a fi moșneag, să vezi pe dinainte-ți ca prin ceață trecând un chip cu ochii mari plângând, cu mâinile reci și subțiri, să-ți pară că te cuprinde cu amândouă brațele, că suspină? Loreley nu era mai ademenitoare decât acest chip.

Acesta este voluptuosul joc de icoane, despre care vorbește creatorul lui, consciul lui creator. Acesta e semnul fantasiilor bogate, de care sânt mândri poeții.

Vlahuță *) spune despre el:

*) Poezii de Al. Vlahuță, București.

Ce? Atâta timp se cauți dureroasă intrupare A unei lumini de-o clipă ce 'n vieța ta răsare,

Și din haosul de gânduri s'alegi *sfințele icoane*, Ca să faci frumos cu ele la boeri și la co-coane?

Și Vlahuță poate fi gelos de ele; el cunoaște durerile creațiunii mult mai bine decât se poată rămâne liniștit la gândul, că cine scie ce creeri sterpe s'or pune se judece produsele ei. Nu-i înădușiți simțirea caldă, vie, plină și întreagă, dați-i voe să-și iee haina care-i place; când inima-i este încercată, când gândurile se răsvrătesc, voinde să iese din haos, din matcă, când vieța-i este foc, e flacăra; nu-i opriți sborul, nu-i țineți în fața cuviințelor, codul bunelor manieri, lăsați-l să vi-se arete așa cum este. Poeziile „*Delendum*“ și „*Liniște*“ sânt doi arhangheli, puși la poarta templului, în care el sluguesce poeziei; pașiți pe departe cei care nu-l pricepeți, nu profanați curata locuință, în care arde un foc sfânt; nu mâniați pe poetul, a cărui muncă e destul de crudă:

Ars deapurarea de setea formelor neperitoare, Cu dorința ta măiestrul neputând să se măsore, Câte visuri nu-ți întuneci tu, cinstit preot al artei,

În descuragiarea tristă de-a vedea cât de departe-i Strofa ce-ai purtat-o 'n minte de cea scoasă la lumină!...

„*Liniște*“ și „*Delendum*“ sânt variații ale temei ce și Eminescu a tratat-o în „Epigonii“, în satira a doua. Ne sânt prețioase aceste manifestări; ne place să vedem și pe Vlahuță urgisind pe cei ce se scorm cu munții la câte-o

poezie; dar' închipuite una lîngă alta, „*Delendum*“ alcătuesce treapta cea mai de jos; dela o vreme îți pare că ai auzit destule epitete injurioase, ori-cât ar fi de meritate; dorești să-și fructuat poetul această prea nestăpănită tremurare. De aceea diceam să nu mîniem pe cei ce pot să clădească, să nu-i abatem dela gândurile cele rodnice, că păcătuiam.

Vlahuță e rodnic.

În „*Lertare*“ au rodit nise icoane ce 'mi-au adus aminte de focosul, avântatul și îndrăgnețul poet al Cîntiei, de Propert, căruia o fată 'i-a însuflat tot duchul poeziei; așa spune el, în versurile:

Ce frumoasă ești! Cu câtă voluptate își mlădie

Trupul formele-i rotunde și cu câtă grije scie Să-și păstreze mersu-i leneș, și în toată a lui mișcare,

Ritmul maiestos, molatec, ca al unui val de mare!

aduc aminte de elegia, în care Propert se ține nevrednic de frumseța Cîntiei, cea înaltă și perfectă la mers ca Iunone.

O 'nțeleg de ce suspină

Pe-a ta urmă-atâtea inimi, de ce-ți stau atîția 'n cale

Amețiți de al tîu zimbet, robi ai frumuseții tale!

Chipul tîu e răsărirea unui astru, când răsare. Pare-că Propert spune Cîntiei, că în ea au reînviat frumsețile Helenei, că nu se mai miră de ce toată tinerimea arde după ea, că ar fi fost mai mare gloria, ca pentru ea să fi căzut Troia. De își caută pictorul un chip strălucit, iee-și de model pe Cîntia; arete-l țerilor indice ori esperice, că el va aprinde și

Ostul și Vestul. Și la Vlahuță găsim modelul, dar' pus în fața oglinzii:

Târziu, singură, trudită, în odaia de culcare, Stai privind cum din oglindă chipul tîu frumos răsare,

Foșnind hainele desprinse de pe tine curg grămadă,

Preste șolduri îți lași perul, ca o mantie să cadă,

Și rămâi așa...

Ea se culcă.

Ca de spaimă sinu-ți bate, Te 'ntinzi leneșe 'n rîcoarea dulce-a pînzelor curate

Și 'nchiți ochii. Somnul însă se te-astîmpere nu vine,

Căci s'au pus atâtea gânduri stavilă 'ntre el și tine,

Căci 'ți-aprinzi singură capul cu vedenii felurite,

Te gîndesci la multe alte nopți nespuse de fericite

Și te 'mbeți de voluptatea visurilor ce-ți înșiră,

Pradă unor desfrînate și bolnave 'nchipuiri. Unde-s ochii arși de doru-ți, să te vad' așa culcată,

Cu adîncea lor privire, fioros să te străbată? Unde-s buzele 'nsetate, rîsuflarea să 'ți-o soarbă?

Unde-i el, stăpîn pe gândul și pe patima ta oarbă?

Este situația elegiei, în care Cîntia așteaptă pe ștrengarul ei Propert, în care o mulțime de copilași goli, de amureți, îi țin calea și îl duc la casa ei să-l învețe, că noaptea nu-i iertat să nu fie acasă.

Un sensualism, fără de care o poezie omeanească și sănătoasă nu-ți poți închipi, dar' un sensualism ținut în marginele frumosului.

Aceste versuri n'au plăcut unor spirite puritane și au avut cîinstea de a fi și combătute la noi; într'alt loc am pomenit odată de această curiozitate; ați nu mî mai opresc aici; deci înaintez culegînd *alte icoane*, în care Vlahuță împletește realitatea cu idei din povestile poporului nostru.

Câte gânduri nu-l năpădesc, când poetul își vede la fereastră cruda, tinăra-i dragoste!

Și-n auz vrăjit viindu-mi glasul basmelor îmi spune

Să te smulg frumoasă dină, și pe drumuri neumblate

Pe-un cal nădrăvan cu tine

S'alerg, căutînd norocul, depărtat în lumi străine.

Alargă, culegînd stele, să-ți faci o coroană; dar' ca și în povesti:

Vine un nor să ne soarbă

După noi; să nu te sparii.

Este răutatea lumii, fiară lacomă și oarbă,

Care ne-a simțit pe fugă, scoși din frînele durerii,

Sânt a vieții pămîntene

Patimi, ca năsipul mării...

Neatină de-a lor șoaapte, veninoase și viclene, Îndrît, în a lor cale, svirile peatra nepăsării,

Ca din ea 'n clipă să crească

Munți din temelia lumii până 'n strașina ce-rească!...

Alte-ori, adîncit în feerul lăuntru al pădurilor, vedeniile aceste 'i-se străcoară sub ochi:

Din comitatul Caraș-Severinului.

Adunarea generală de toamnă.

(Continuare din Nr. 76 al „Luminătorului“.)

Spre ilustrarea naivităților, cu care vice-comitele s'a născut și strălucesc, dl. C. Brediceanu din nou se ridică și, înșirând casuri speciale și dovezi neresturnate, nimicește în forma cea mai eclatantă setea de mărire a s'ermanului domn Litsek.

Curioase concepte și reguli de logică, dișe vorbitorul în limba maghiară, are dl vice-comite despre însemnătatea și numerositatea cercetărilor disciplinare. Enunțându-i dlui vice-comite seamănă cu cea a medicului care, voină a mângăia omenimea îngrijită din pricina deselor morburii și a prea multor betegi dintr'un ținut oare-care, ar dice: Nu v'e temeți; acest ținut e tare sănătos, pentru-că sunt foarte mulți morboși (betegi); adecă administrațiunea e tare bună, pentru-că sunt multe cercetări disciplinare,

Mulțumesc pentru o astfel de stare bună și sănătoasă. (Toată adunarea erumpe în ilaritate; chiar și dl Litsek se scutură de ris.)

Ideile dlui vice-comite referitoare la voința poporului sunt în adevăr de compătimit. Sub această voință nimeni nu înțelege absurdități, ilegalități sau anarhie, ci se înțelege, a nu terorisa, a nu prigonii poporul, ci a-l scuti, a-i face cu puțință ca în cadrul legilor în vigoare, conform autonomiei comunale și amăsorat trebuințelor și cunosințelor sale, poporul în satul sau la felurile alegerii să poată manifesta voința și dorința sa. Poporul prea bine știe și cunoaște pe fiecare și de ce treabă și unde este bun unul sau altul din consătenii sei; el nu este nici așa prost, nici așa rău, ca cu voea sa să concreeze comuna sa și aversea ei, binele și fericirea sa proprie unui primar sau unui notar tiran, demoralizat, prădător, bețiv sau chiar lotru. Poporul nu-i așa decădută, că el însuși se lucrează contra sa, la stricarea și nimicirea sa și a averii sale proprii în satul seu.

Însă dacă se întâmplă, d. e. ca în Barra și în alte foarte multe comune, că notarul abuzează din greu, că solgăbierul sau fîbrierul abuzează de putere și de lege, ignorează voința și trebuința poporului la astfel de alegeri și afaceri comunale și dispune și face numai după voința și uneori după volnicia sa contra dorințelor și rugămintelor poporului, și toate aceste se aprobă și se spriginesc de sus dela capii comitatului sau ai țerii, atunci cine ar cuteza să susțină, că se întâmplă, se manifestează voința poporului? Cine ar îndrăzni să mai tragă la îndoală, că din astfel de motive și între astfel de împingări numai se poate naște apatia, totală nepăsare între mulțimea locuitorilor față cu drepturile și libertățile și față cu toată autonomia și constituțiunea nu numai comună, ci și a țerii, și că prin urmare numai în acest chip și pe această cale se pot întâmpla și grava chiar numeroasele fărâdelegi, neonestități, defraudări și alte multe de aceste, deci și mulțimea de cercetări disciplinare.

Nu, domnule vice-comite, sau nu voiiți sau nu știți ce este adevărata voință a poporului. În amendouă cazurile e rău, nu numai pentru domni și pentru popor, ci și mai ales pentru țeară și pentru consolidarea ei. Sau doară se face excepțiune numai cu poporul românesc? Atunci e și mai rău? Atunci e și mai detestabil!

Din vremi renvie basmul și-mi torn palate earăși
Din aurul luminii ce printre crengi se cerne,
Veniiți, crai din poveste, ne-om prinde ear' tovarăși.

Departa de-ale lumii dureri neîntrerupte
Căta-vom Cosinzene, ascunse prin palate,
Ear' smei pe la poduri, de-or sta cu noi să lupte,
'I-om birul...

Sunt dulci aceste chipuri, fiecare ascultă
bucuroș glasul acesta al copilăriei; dar' nu e suflet se nu-și întorcă gândul dela ele, când dintr'altă parte aude glasul mai puternic al realității; deschizi și atunci cartea lui Vlahuță și te regăsești în el și cu sbuciumările îndoielii și ale durerilor.

Cine a pierdut, când a fost mai fericit,
fericirea; cine a fost numai strimtorit vre-odată
în viață; va înțelege întrebările ce poetul le pune stănd la momântul iubitei prea de vreme moartă și cuprins ca de furie:
Doamne, dacă nu se mișcă nici un paiu de pe pământ

Fără scirea și voința ta, și dac'al tău cuvânt
Este singura poruncă, cărei toate se supun,
Dacă tu ești drept, puternic și nemărginit
de bun,
Spune, pentru-ce adese lovitura ta-i nedreaptă?
Pentru-ce ne surpi credința 'n judecata ta 'nțeleaptă?

Pentru-ce iai două inimi, căror tădă dăci că ești,
Și, topindu-le în focul tinereței, le ursești
Dor cu dor să-și împletească, prinse 'n dragoste nebună,

Și când se iubesc mai dulce și-și fac visuri împreună,

Observările dlui vice-comite, încheia vorbitorul, referitoare la colonisările cu străini sunt asemenea prea apătose. Nimeni n'a diș, că prin aceste colonii străine se vor nimici toate celelalte comune române din Bănat; însă numai că cele trei, în a căror apropiere s'au pus acele colonii, sunt amenințate în toată subsistența lor. Și apoi de ce? Cu ce intențiuni? Dacă ar fi fost bunăvoință și îngrijire pentru Români și dacă statul necondiționat a trebuit să facă colonii, atunci binevoitorii stăpânitori de jos până sus de ce n'au colonizat Români lucrători, însă ruinați în averea lor tocmai prin poverile și prestațiunile pentru binele public, pentru statul însuși? De ce nu colonizează astăzi lângă satele românești Români d. e. din fosta graniță severineană, unde dela provincialisare încoace, adecă dela disolvarea comuniunilor împărșindu-se anume puținica avere de pământ între singuraticii membri îndreptățiți ai familiilor singuraticice, deabia vine pe un cap un jugăr, însă prea des și de regulă numai câte 1/2 sau 1/4 de jugăr de pământ. Și apoi acest popor grănițeresc este prea cunoscut și probat de sute de ani; el nici-când și sub nici un fel de sistem de guvernare contra țerii n'a conspirat și nu s'a răsculat. Acestora statul este dator să le dea pământ, sprigin și să le facă cu puțință existența, nu a li-o sgudu și nimici, precum a pornit stăpânirea a lucra de un timp încoace. Acestora legislațiunea țerii nu numai le poate, dar' are și un fel de obligămēt a le ușura, dacă nu chiar și a le ierta de tot plățirea cuotelor, precum se știe, că o face astăzi față cu coloniile neromâne cărpocite din tot felul de avanții.

Dacă astfel s'ar fi lucrat și dacă astfel s'ar procede, atunci apoi am mai puté fi în stare de a da oareși-care creșēmēt frumoaselor diștiuni și vorbe de egalitate, dreptate și frățietate. La din contră zadarnice și deșerte rămân toate vorbele frumoase și încordările de întotocări, precum le-am aușit și până acuma până la săturare. (Aprobări vii din partea Românilor.)

Membrul Putnik, avocat în Lugoj, (unguresce) într'o scurtă vorbire combate cele dișe de vice-comitele și dovedește cu cazul special din Ohaba-lungă adevărul celor ilustrate de dl Brediceanu referitor la capitolul despre trebile școlare din raportul vice-comitelui. (Cei dela putere se uitau cam cordiș.)

Membrul Scheindt, capul oficiului silvanel reg. din Lugoj (unguresce cu accent săsesec din Ardeal), dând unele explicări și amănunte oficiale despre natura și condițiunile întemeierii acelor colonii, arată fără voea sa temeinicia afirmărilor și temerilor exprimate de dl Brediceanu. Cu toate acestea, dl Scheindt, călărind tot pe calul dlui Litsek, totuși încearcă a combate pe membrul Brediceanu, afirmând, că pentru locuitorii vechi, bastinași, adecă pentru Români, acele colonisări nici-decum n'ar fi stricacioase și păgubitoare, căci și acele colonii în cele publice și economice încă sunt într'o stare destul de miserabilă.

Membrul C. Rădulescu, avocat în Lugoj, (românesce) asemenea nu este mulțumit cu raportul vice-comitelui. Într'o vorbire voluminoasă și nimerit argumentată s'a extins cu tot adinsul mai ales asupra pornirilor de colonisări străine în spinarea Românilor. Vorbitorul constată, că deșu, locuitorii vechi, Români, n'au săltat de bucurie, n'au întâmpinat cu osana, când au văzut aședarea acelor colonii străine

în capul lor. Și nici dela stăpânirea țerii nu e lucru rațional și înțelept, căci cine a mai vădūt d. e. pe un stupar cuminte să adune și să mai infunde cu vespi coșnițele, în care sunt deja albine sîrguitoare și muncitoare.

În fine dl Rădulescu combate cu mult succes și răstoarnă sofisme dlui Scheindt despre acele colonisări, care sînt anume și apriat facute contra Românilor și spre stricarea Românilor, pentru-că în contractele încheiate între stat și între acei coloniști este apriat și limpede statorit: că coloniștii nici-decum nu-i este iertat să vîndă casă sau pământ Românilor. Oare aceasta nu este deajuns spre luminarea și priceperea tendențelor și intențiunilor stăpînirii?

Dacă intențiunea stăpînitorilor ar fi bună pentru Români, dacă s'ar nîsiu între raționalitate și dreptate, apoi ar fi întemeiat acolo colonii cu așa numiți însurăței, viguroși, sîrguitori, prin a căror spriginire și al lor bine și interesele statului în toate privințele ar fi căștigat.

Membrul Putnik din nou vrea să vorbească, avînd de a combate pe vice-comitele, însă fișpanul nu-i dă cuvîntul, ceea-ce îl îndignează pe Putnik. În fine totuși își stoarcă dreptul de a vorbi și de a doua-oară, însă acuma, disgustat și necăjit, renunță la cuvînt, care procedere a fișpanului, se pricepe a făcut impresiune penibilă.

Ne mai fiind nimeni însinuat la cuvînt la acest obiect, începe fișpanul însuși și improașcă și îmblătesce după dragă voea sa aproape o oară întreagă prin câte toate, și temeinice și luate din vînt, încercându-se a apăra reputațiunea administrațiunii și încercînd în spinarea regimului trecut al comitatului toată vina și responsabilitatea pentru sărăcirea populațiunii și pentru relele ivite până acuma. Referitor la colonisări, el declară scurt și verde, că guvernul a făcut și întemeiază acele colonii: din punct de vedere mai înalt al statului.

Această metodă și manieră, chiar și dacă ar fi o boală de maimuțare sau de vorbămanie, nu se poate aproba, este neusitată și vătămătoare, pentru-că este închisă calea și nimicită posibilitatea de a mai reflecta sau de a combate eventuale atacuri, nedreptăți, injurii sau chiar emanațiuni corurante.

Apoi nici tendența de a face stimulațiune, de a înfrîuri prin aceste apucături și terorizări asupra liberei pertractări și hotărîri a congregațiunii, nu ar fi lucrul cel mai frumos și viteaz pentru un fișpan. . .

Se pricepe, raportul semestral astfel analizat, pipărat și împodobit, s'a luat la cunoștință, pentru-ca bag-seamă să aștepte uitat de lume în arhivă învierea la vremea sa în dulapul vre-unui piperar sau sfărnar.

Dintre celelalte obiecte: budgetul pe anul 1890 s'a luat la cunoștință, fără să fi diș cineva măcar o vorbă rece sau caldă. — Tot astfel se primi în galop lista virilistilor comitatensi. — Pentru procentul pe seama fondului de pensii ale funcționarilor comitatensi vre-o 80 membri votară cu da, nici unul contra. — În fine se mai statoriră termenul și locul pentru alegerile întregitoare ale membrilor congregațiunii, care apoi au vot la noua organizațiune sau restaurațiune comitatensă.

Acum însă fiind timpul cam înaintat și începînd a-și arăta potestatea sa unul dintre

cei mai puternici și mai capricioși trântori binefăcători, de care chiar și un urmaș al lui Tabajdy are respect adînc, fișpanul închise ședința, anunțînd continuarea pe oara 4 d. m., care, precum vom vedé, asemenea a fost și momentosă și importantă.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

De lîngă Deva, în 10 Oct. 1889.

Adunarea generală a reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul Deva 'și-a ținut ședințele în anul acesta la 6/18 August și dîile următoare în opidul Hunedoara, despre al cărei decurs, cam tîrziu, dar' în lipsa altui raportor mai apt, cu permisiunea onorat D-Voastre am onoare a face următorul raport :

Adunarea generală s'a deschis în după ameață din 6/18 August prin o vorbire însuflețitoare, din cuvinte bine alose și bine accentuate, decătră preaon. domn Ioan Papiu, protopresbiter și președintele reuniunii.

Cu alegerea comisiunilor s'au terminat cele formale, s'a încheiat ședința, anunțîndu-se continuarea pe ziua următoare la 10 oare a. m.

Deschidîndu-se ședința a II-a, Iosif Morar, învățător în Dobra, cetesce tractatul seu despre „Nobilizarea inimii“, care a fost ascultat cu mare atențiune, pentru-că a fost lucrat cu zel și cu diligență mare.

A urmat apoi la ordine: „Ce modificări ar fi de observat în Normativul-scolastic?“.

Tema aceasta, care a mai fost la ordine, s'a dat unei comisiuni spre censurare și raportare.

S'a pus la ordine apoi „Învățămîntul intuitiv în școala populară“, tractat de Petru Hodan.

Această temă a dat ansă la o desbatere interesantă din două puncte de vedere, și adecă: unui suspineau, că învățămîntul intuitiv este numai mijloc și nici-decum obiect de propunere; alții din contră susțineau, că în despărțămîntul I. și II. al școlii populare este obiect și numai în celelalte despărțăminte este mijloc.

Tractatul a fost bine și cu zel lucrat.

În ședința III. s'a luat singur obiectul: „Cetirea în școala populară“, de Nicolae Sanzian.

Atât teoria, cât și praxa au fost lucrate cu basă și cu zel.

După ridicarea ședinței toți membrii reuniunii, conduși de preadennul primar opidan G. Dănilă și de zeolul paroch G. Oprea, au mers în corpore spre a vedé castelul Huniadescilor.

Vé mărturisesc, că frumoasa experiență în toate odăile și despărțămintele castelului, — până sus în turn, — ni-a dat o suveniră prea plăcută.

Nu de mai puțin interes este și cohul, respective vîșătoarea de fer din Hunedoara, unde am vădūt: cum se varsă ferul, unde îl topesce, cum aduc cărbunii de lemn și de peatră de fer în corfe pe funii de drot la o înălțime considerabilă. Interesantă este și cunoașterea telefonului.

Preste tot o experiență dintre cele mai frumoase, o experiență scrisă cu litere neșterse au dus dela Hunedoara învățătorii nostri.

Ședința a IV-a s'a deschis Marți în 8/20 August la 10 oare a. m. La ordine s'a pus: „Religiunea în școala populară“, prelegere de Nichita Luculeț.

Acestui obiect 'i-a urmat tractatul despre propunerea limbii maghiare în școala populară, de George Joandrea, învățător și director la școala română populară din Orăștie, însoțit de o prelegere practică.

Tractatul a fost ascultat cu mare atențiune. El ar fi fost cu mult mai interesant, dacă ar fi fost fructul propriu al prelectorului (? Red.)

A urmat apoi prelegere pe basa învățămîntului intuitiv din istoria naturală despre „câne“ și despre „porumb“, de Ioan Flășer.

Prelegerea a fost lucrată cu mare atențiune și cu devotament.

În fine Nicolae Sanzian a cetit înaintea unui public frumos de ambele sexe tractatul seu despre „Crescerea fetițelor în școala populară“, care a fost ascultat cu o mare atențiune și fiind un subiect interesant și bine îmbrăcat, autorul a secerat laudă generală.

Cu aceste prelegerile adunării generale s'au terminat.

La 3 oare p. m. se deschide ședința V. La ordine este raportul comisiunilor.

În urma raportului comisiunilor a urmat la rînd constituirea reuniunii pe un nou period de 3 ani.

La rugarea mai multor învățători, președintele p. o. dn. Ioan Papiu s'a înduplecat a mai primi încă pentru un an conducerea reuniunii.

Alegerea de vice-președinte se pune la vot, majoritatea o întrunesc învățătorul Nicolae Sanzian.

Acesta, mulțumind pentru încrederea oferită, cere ca să nu-l pună în combinațiune.

Astfel urmează votare între Iosif Morar și George Joandrea. Nereușind aceasta cu majoritate, s'au tras sorți și soartea a cădūt pe George Joandrea, învățător la școala din Orăștie.

Ceialalți membri s'au ales cu aclamare, cu deosebire că trei dintre cei mai demni au ieșit din comitetul central.

Cu aceste adunarea generală în anul acesta s'a terminat 8/20 August seara la 9 oare în biserica greco-orientală din Hunedoara.

Ședințele au decurs în ordine.

Adunarea a fost cercetată de preste 50 de învățători și onorată de un public frumos și onor. d. protopresbiteri: Ioan Raț, Romul de Crainic, Avram Păcurar, de p. o. dn. Ioan Pop, protopop gr.-cat. în Hunedoara, Victor Tordosan și alții.

O mare recunoștință și mulțumită din partea învățătorilor merită preaon. dn. George Dănilă, primar opidan, și zeolul paroch George Oprea, împreună cu comitetul parochial, pentru viul interes ce au arătat pentru încautirarea și provederea învățătorilor.

Deci pe calea aceasta li-se aduce sinceră mulțumită tuturor oaspeților, care au onorat cu prezența lor ședințele, și îndeosebi demnului popor din Hunedoara de ambe sexele.

Dee-le Dumneșeu, ca sacrificiul făcut să li-se răsplătească însutit și îmiit.

Să trăească Hunedoreni!

Observatorul.

CRONICĂ.

Archiducele Albrecht a plecat alaltăieri după ameați cu trenul „Expres-Orient“ din Viena la Madrid, ca să cerceteze pe nepoată-Sa regina-regentă Cristina. Alteța Sa Imperială sosese astăzi în Madrid. În onoarea Lui se vor aranja mai multe festivități militare, fiindcă din cauza doliului de curte pentru moartea regelui Portugaliei Dom Luiz alte festivități nu se pot ține.

Archiducele Ioan, după-cum află diarul „Politik“ din Praga, va lua în străinătate numele burgez de Ioan Feld și va deschide un stabiliment pentru construcțiuni de corăbii.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Laurențiu Gehmind în „Garai“, Gustav Spitzer în „Sziget“ și minorenul Bela Neu în „Nagy“.

Reorganizarea școalelor de cadeți. După „Reichswehr“, ministrul de războiu a ordonat următoarele relativ la școalele de cadeți: Elevii asentați ai școalelor de cadeți se vor numi „frecuentanți“, ear' cei neasentați „alumni (Zöglinge)“. Elevii, care până la începutul anului 1889/90 au terminat anul al 17-lea din viață, dar' nu sînt încă apți pentru serviciu, vor fi asentați numai după absolvarea școlii. Asentarea și înrolarea absolvenților se va face conform legii militare și analog cu a absolvenților din academiile militare. Alumnii școalelor de cadeți sînt datori să dea salutul de onoare Maiestăților Lor, membrilor Casei domnitore, generalilor, oficerilor, suboficerilor, preoților și funcționarilor militari în uniformă și profesorilor lor civili. Competența elevilor se va numi pe viitor „bani de buzunar“. Adjustarea rămîne tot cea veche, cu mici modificățiuni. În loc de distincțiunile de până acum (stele) alumnii vor căpăta după gradul de progres în studii dis-

Din senin își vine-o toamnă: svîrli țerînă preste una,
Ear' pe cea stingheră, neagra jale pentru totdeauna!

Idei înrudite cu aceste dau nascere și poeziei „La iocană“; o mamă tînără își păzese copilul bolnav de moarte; răsufările 'i-se răresc; unde s'e mai caute ea ajutor? La iocane, la Maria, care trebuie să scie e dragostea de mamă, care va avé îndurare și va încălzi corpul ce se răcesce. Dar' copilul îi moare chiar înaintea iocanei, chiar în vreme-ce-și spune caldă-și rugăciune. „Astfel înțelege cerul lacrima, limba durerii?“ Este posibil; dacă rugăciunea poate ceva, se nu poată tocmai când ea e ieșită din gura și inima unei mame nenorocite? Înebuind, ea aruncă cadavrul copilului în iocana ce cade huriind. Și astfel vedem, cum în această poezie tremură un nerv al constituției veacului nostru, care dela Kant încoace nu mai poate crede în alt efect al rugăciunii, decăt în cel subiectiv, psihologic (Strauss).

Astfel vedem, că iocanele lui Vlahuță nu sînt numai cadre pentru sentimente; ci sînt și întrupări pentru idei ce se pot formula și științific.

Din poezia „La iocană“ scoți concluziuni neîndoelnice; din cea pomenită înaintea lui nu poți face aceasta; deslușiri nu poți avé, deci înțelegînd numai cât este diș și tot ce este diș, trebuie să mai adaugem ceva. Mai impresionabil, decăt mulți dintre noi, poetul iese din casa moartei, vede bolta înstelată, luna galeșe:

E cu puțință să fim toți dintr'o bucată?
Eu, clipa de lut, și dînsa, vecinicia de lumină?
Dar' cum luncă prin stele, fără să le-atingă?

Poesia aceasta se fînesce cu versul:
Înaintea morții mele, moartea dragostei de viață!

Tot stropul de sînge își iubesc viața,
ori-cât ar fi de plină de suferință, ori-cât ne-am apropiat de poarta păcii netulburate, din care

Cine Mină-atătea lumi, cu pază, pe cărările senine? . .
Doamne iartă-i pe aceia, care 'ncep să se 'ndoașcă.

Sînt dureri prea grele adese pentru-o inimă omenească?

Dar' alătura cu aceste cuvinte trebuie să alăturăm și câteva șire din poezia „Din prag“, o poezie ce se ocupă cu idea sinuciderii. S'e mori, s'e nu mai revii în viață nici odată? Vecinicia morții este mai înspăimîntătoare decăt moartea. S'e nu mai gîndesc nimica?

A, e negrăit de dulce să-ți repezi un glonț în creier?

Dar' pe cer schînteie luna, dar' în iară cântă-un greer,
E-o mișcare, e un farmec, care 'n veci nu se mai curmă.

Gîndul, că nimic nu vei mai gîndi; gîndul, că nu vei mai vedé și nu vei mai auđi frumșetea de aici, nu te lasă să treci în altă lume. Și apoi e altă lume?

Altă viață? Altă lume? E-o poveste minunată,
Însă, ca să-i dea creștere, în veci mintea-mi n'o se poată.

Eu o lacrimă de-aicia nu 'mi-aș da-o pentru toată Nesfîrșita fericire din viața de apoi.

Poesia aceasta se fînesce cu versul:
Înaintea morții mele, moartea dragostei de viață!

Tot stropul de sînge își iubesc viața,
ori-cât ar fi de plină de suferință, ori-cât ne-am apropiat de poarta păcii netulburate, din care

omul n'a voit să iese; ori-cât s'ar sfîși să iese, când ar sci, că e o durere să te deprîndi din ea;

Căci chinul vieții cine 'lar cere?
Ce stea de sineși s'ar mai aprinde,
Când ar sci bine că-i o durere!
Din întunerec și de deprinde! . .

Astfel am desvîlit cetitorului meu câteva din cărările, pe care calcă acest poet prețuit; am arătat, cum fantasia lui alcătuesce iocane mișcîndu-se dela viața de jos până la cea de dîncolo; am indicat câteva fragmente ale cugetării lui înălțate preste cugetările comune.

Ce e de dorit? S'e poți jidări interesul, s'e poți crede, că nu înzadar schițezi firea poezilor buni, s'e poți crede, că lumea noastră va sci să se desfacă de lectura ușuratică, dăunătoare a prea multor autori dela noi și să se pună în locul lor scriitori, care sînt potriviiți s'e-i încante prin iocane frumoase și s'e-i îndemne la cugetare vrednică.

Căci cum s'e cred, c'or sta alături Cu scumpele mărgăritare
Gunoiul ce cu scărba 'l mătură
În întunerec și uitare!

Cu cei-ce luptă și-și adună
În jafuri sfîntele gîndiri,
Și-și dau viața pe-o cunună
Din mîna sfîntei Nemuriri? . .

Volumul acesta are o sută douăzeci-și-opt de pagine, cuprinde o mie cinci sute optzeci-și-nouă de versuri și se vinde cu patru lei în toate librăriile de omenie.

George Bogdan Duică.

tințuni analoge celor din școalele reale militare. Afară de aceea vor purta porțelă de suboficer la baionetă și galon de corporal la chiveră. Borta de aur dela mâneci rămâne până la alte dispozițiuni.

Hymen. Dl. Ilie Șerban, cleric abs. de Blaj și d-ra Rosalia Pop Papiriu își vor sârba cununia în biserica din Clodul-mare la 28 Octombrie st. n. a. c., la 3 oare post meridian.

Accident pe calea ferată. În noaptea spre 22 n. al curentei s'a întâmplat pe linia ferată Cucerdea—Murș-Oșorheiu, în apropierea de stațiunea Iernuț, următorul accident: Un bivol se afla pe șini precând trenul trecu pe acolo. Animalul ajunse între roatele locomotive și fu zdrobit de ele. Locomotiva trecu peste trupul zdrobit al bivoului, dar tenderul și două vagoane următoare derailară. Numai decât au fost recuși oameni din satele vecine, care în mai multe oare cu mare nechez isbutiră să pună vagoanele derailate ear' pe șini.

Un exemplu ne mai audă de fiscalism. Din Linz se raportează următoarele: În urma lesiunilor considerabile ale unui șlep, pe care erau încărcate 550 măzi metrice de grâu din România venit pentru Germania, grăul s'a udat așa de tare, încât posesorii, pentru a mai salva ceva, s'au hotărât a-l vinde în loc cu 2 fl. mază metrice. Ociul de vamă a pretins însă cu toate aceste plățile vamii întregi, care face 3 fl. de mază metrice. După ce posesorii n'au putut să plătească atâta, ear' oficiul de vamă n'a voit să cedeze nimica, întreg cuantul de grâu a fost aruncat în Dunăre fiind în ameađa mare și în vederea unei mulțimi considerabile adunate la acest spectacol unic în felul seu.

Vaporul accelerat „Ferdinand Max“ a fost aflat lângă insula Meleda; două vapoare au mers acolo spre a lua pasagerii.

Un interviu la Zancoff. Corespondentul din Belgrad al ziarului „Narodni Listy“ a avut cu Zancoff o întrevorbire, în care cest din urmă a declarat următoarele: „Prințul Ferdinand n'a putut aștepta să iasă din bilul bulgar și de aceea nu se va mai reîntoarce la Bulgaria. Prințul Dolgoroucoff a venit la Sofia fără nici o intențiune, dar numai decât după sosire poporul i'a predat două sute de petițiuni către Țarul cu gravaminte contra guvernului bulgar“. Aceasta numai ca curiositate o publicăm, căci altcum o telegramă din Bruxelles anunță, că prințul Ferdinand de Coburg a plecat de acolo spre Germania cu scopul de a se reîntoarce în Bulgaria.

VARIAȚIIL.

(Părerile unui sâlbatic asupra alegerilor din Franția). Cetim în „F. B.“ Alegerile franceze după ce au făcut mare zarvă, s'au isprăvit. Fiecare notabilitate parisană și-a dat părerea asupra lor. Un redactor dela „P. Journal“ a interviat chiar pe Yahmonta, șeful poilor roșii, care dau reprezentații la Paris sub conducerea lui Buffalo Bill (colonelul Cody).

Yahmonta, pe românește ursul munților, e un bătrân ca de 60 de ani, voinic, cu trupul brăzdat de răni, care s'a ilustrat în ultimele lupte între Indieni și Americani. El nu vorbește decât limba sa și e foarte grav și totdeauna melancolic.

Când l'a văzut redactorul, se isprăvise totmai reprezentațiunea, și marele șef se retrăsese în cortul seu. În mijloc o groapă rotundă, unde ardeau nise buțele de lemne. Împrejurul focului cinci alți oameni în uniformă de război, care o au la reprezentațiune, adică aproape goli. Yahmonta era culcat pe o saltea puțin mai ridicată decât a celorlalți și acoperită cu reps roșu. Toți șese fumau țigarete sau nise pipe lungi, umplute cu tutun și buțele din coaja unui arbore aromatic din țara lor.

Guvernatorul lui Buffalo, care servia de interpret, povestese, că în ajun întorcându-se la câmp cu Yahmonta, au trecut prelungă o școală, unde se ținea o întrunire publică. Atras de sgomot, șeful s'a uitat pe fereastră și a văzut, în mijlocul un fum de pipe, un om suit pe o masă, care dădea mâni, alături un altul, care scutura din toate puterile un clopoțel, și al treilea care bătea cu un baston în masă, precând în sală vre-o mie de persoane sbieraau cât puteau.

Yahmonta a întreb: „Ce vreau să facă acestia? Ai crede că sunt nise pasări într'un pom, care cântă toate deodată“.

„Is'a răspuns: „Sânt oameni care s'au adunat, ca să discute alegerea unui deputat sau, cum s'ar dize a unui șef“. La vorbele aceste, spune guvernorul, cea mai mare admirațiune se vedea pe fața Indianului, de ordinar impasibilă.

La întrebarea redactorului, că ce crede despre chipul cum se aleg șefii în Franția, el răspunde cu melancolie:

„Tot alții sânt superiori Indienilor. Noi, când alegem un șef, ne adunăm împrejurul focului: pipa trece din mână în mână, fiecare, după ce a fumat, își spune părerea și pentru ca toată lumea să înțeleagă bine, nici un Indian nu vorbește până-când celalalt n'a isprăvit. D-voastre sunteți mai tari, fumați cu toții împreună, vorbiți toți odată și totuși vă înțelegeți! Indienii, o spun, sânt nise idioți“.

Fericit Yahmonta! El își închipuiesce, că inteligența albilor e atât de desvoltată, încât le permite să asculte două, trei sute de discursuri deodată. Și nici chiar turnul lui Eiffel, nu-i face atâta impresiune ca o întrunire publică.

În țara lui a fost și el odată candidat la puterea supremă. Adevărul e, că campania lui electorală n'a ținut decât două zile, dar' ce zile!

La Indieni nu e vorba numai ca să vorbească caudatul, ci și ca să dovedească o inimă tare, supunându-se la cele mai grele încercări. Așa Yahmonta, ca să arete tovarășilor sei, că merita voturile lor, și-a făcut două rane grozave la piept, ale căror cicatrice se mai văd încă. După ce își trecuse prin carne două cărlige de lemn, cu nise funii legate de aceste cărlige s'a tras el însuși pe craca unui arbore în sus, până-când cărligele rupând carnea, a cădat la pământ. Și această operație a ținut 48 de ciasuri. Și astfel Yahmonta și-a meritat domnia.

Aceasta poate să fie mai simplu decât să dai explicații asupra programului politic, totuși e sigur, că cu un astfel de sistem, noi Europeanii n'am avé așa potop de candidatură.

(Concurs de frumseță.) Un concurs de frumseță s'a rezolvat la 22 curent în Neuilly, lângă Paris.

Examenarea candidatelor s'a făcut zilele trecute; numărul lor era destul de considerabil, dar' până mai alaltăieri numai 22 au fost admise.

Eată naționalitățile celor-ce au fost socotite de mai frumoase: 5 Franceze; 2 Engleze; 1 Română; 2 Italiene; 2 Austriace; 2 Rușoace; 4 Algeriane; 1 Americană de Nord și 2 de Sud; 1 Irlandeză.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele ziarului „Sieb-Deutsch. Tageblatt“).

Budapesta, 24 Octombrie n. Unii membri ai opoziției moderate agitează pentru participarea acestui partid la propunerea de a da pe ministrul Fejervary în judecată.

„Magyar Allam“ spune, că protestele clerului catolic contra alocațiunii Monarchului din Kisbér s'au sistat în urma rugămintelor tânguitoare ale ministrului de culte.

Astăzi a avut loc în Frohnsdorf cununia Archiducelui Leopold Salvator cu princessa Donna Blanca de Castillar-Bourbon.

Monarchul vine în 5 Noemvie nou la Gödöllő.

Innsbruck, 24 Octombrie n. Deputații din Tirolul-de-Sud au propus în dieta provincială autonomia administrației și o dietă provincială proprie pentru Tirolul-de-Sud.

Berlin, 24 Octombrie n. Bismarck a primit ieri în Friedrichsruhe pe ablegații Sultanului de Zanzibar și li-a făcut imputări pentru încurajarea războaielor. După aceea a vorbit mai prietenește și li-a dat un ulcior de argint pentru Sultanul.

Paris, 24 Octombrie n. „Figaro“ asigură, că Anglia s'a alăturat la alianța de pace, căreia aparțin și Suedia și Norvegia, Danemarca, Grecia și Turcia.

Petersburg, 24 Octombrie n. În convorbirea Țarului cu Bismarck s'au atins și cestiuni militare și s'a accentuat scopul pacific al alianței Europei centrale. Între Țarul și împăratul german n'au avut loc convorbiri politice.

Atena, 24 Octombrie n. Familia regală va întimpina pe princessa-mireasă în Corint. În Pireu va avé loc primirea din partea ministrilor. Vineri se va arangia în Atena un conduct cu torțe, ear' de atunci până Marți va fi capitala în fiecare seară iluminată. În Atena au sosit toți episcopii și primarii din regat.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 24 Octombrie n. Propunerea de a pune pe ministrul Fejervary sub acuză, luată în conferența partidului independent, a fos scrisă de toți membrii prezenți ai partidului.

Prințul Ferdinand de Coburg a sosit înnoștră aicia și pleacă la noapte la Sofia.

Luxemburg, 24 Octombrie n. Starea sănătății regelui Olandei s'a agravat. Regele voește să abdice la tronul Luxemburgului în favorul ducelui de Nassau.

Bristol, 24 Octombrie n. Lucrătorii dela docuri s'au pus în grevă.

Timișoara, 24 Octombrie n. Cercetarea în afacerea de loterie a lui Farkas este definitiv terminată și a dat rezultate satisfăcătoare.

Bibliografie.

„Familia“. Apare în fiecare Duminică în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor: Iosif Vulcan. Anul XXV. Nr. 41 dela 8/20 Octombrie 1889 cuprinde: „Îmi ești dragă, te iubesc“, poezie (monolog); imitație după Alphonse de Launay, de Rădulescu-Niger. — Credințe la născeri; — din părțile Oraviței, de Aurel Iana. — „Pintea și mamă-sa“, baladă populară, audita dela un Țeran, de Vasile L. Suciu. — Limbistică comparativă asupra rădăcinii; cad. de Dr. A. M. Marienescu (urmare). — „Din pian și cântare“. De Fr. Wiek. De Sofia Vlad-Rădulescu. — Doine populare din giurul Clujului, adunate de Ioan Maior. — Salon: Convorbiri musicale și teatrale, de Sofia Vlad-Rădulescu. — Cale ferată prin St. Gotthard (ilustrațiune), de I. H. — Literatură și arte. — Teatrul și muzica. — Biserici și școli. — Ce e nou? — Modă: Rochia amazona, de Margareta. — Higienă. — Ghicitoare. — Căldarul săptămânii.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 6 Noemvie st. n. a. c. imobilele vându-se după Iosif Buda decătră tribunalul reg. din Deva.

— 22 Noemvie st. n. a. c. imobilele ereșilor după Ioan Baumen decătră judecătoria cerc. din Vinga.

— 2 Noemvie st. n. a. c. imobilele lui Wilhelm Schier decătră tribunalul reg. din Brașov.

— 29 Noemvie st. n. a. c. imobilele Idei Schwarz născ. Theil decătră judecătoria cerc. din Mediaș.

— 29 Noemvie st. n. a. c. imobilele lui Zaharie Goldschmied decătră judecătoria cer. din Sighișoara.

— 31 Octombrie st. n. a. c. masa averii lui Henric Klein decătră tribunalul reg. din Deva.

— 4 Noemvie st. n. a. c. imobilele Emei Beck decătră tribun. reg. din Panciova.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Avram Murar (din Bircea-mare), la tribunalul reg. din Deva; — la rămasul după Andrei Högyes (din Bichiș), la tribunalul regesc din Bichiș-Giula;

Concurs în provincie:

— Contra Geza Erősi în Abrud. Cnrs. cms. Hugo Kain; masa crt. Alexandru Fălep. Term. de ins. 30 Noemvie c., proc. de licid. 19 Decemvie crt.

Posturi vacante:

— Un post de conducător clasa a III-a de cărți funduare la tribunalul reg. din Besztercebánya. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Besztercebánya. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Căldarul zilei.

13/25 Octombrie.

Iulian: Carp. **Gregorian:** Crisant.

Soarele: răsare 6.25, apune 5.6.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 24 Octombrie, 8 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediu lunar 727.5)	Diferența dintr-o zi	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată				
726.2	+7.4	+ 6.2	+14.2 +6.0	V

Din țeară, 22 Octombrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vântul
Budapesta	752	+13.8	SV 1
Sătmăr	755	+15.0	S 3
Cluj	761	+11.4	V 1
Orșova	759	+11.5	S 1
Timișoara	756	+17.6	SV 3
Arad	755	+16.1	SV 5
Panciova	755	+16.4	SV 4

Sosiți în Sibiu.

La 24 Octombrie n.

Hotel „Neuribner“. Zuckerbäcker, Jakab, Mach, comercianți din Viena. Doamna Schopf, privatieră. Béla Dieshoff, inginer din Budapesta.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Squarenina, comerciant din Viena.

Hotel „Maltzer“. Iosif Leonhardt, comerciant din Sighișoara, Rosina Tobias din Dobra.

Hotel „Habermann“. Ana Trebitzky, ospătăreasă din Agnita. Maria Schneider, din Șura-mare.

Teatrul orașenesc în Sibiu.

Abonament. **Abonament 17.**

Sămbătă, în 26 Oct. 1889.

Primul debut al bonvivantului și iubitorului de conversațiune Carol Berla dela teatrul ces.-reg. provincial din Gratz.

„Cyprien“.

Comedie în trei acte, de Victoria Sardou.

Economie.

Furnisări. Economatul central din Budapesta al postelor și telegrafelor reg. ung. intenționează a-și asigura în cale de ofert public trebuința sa în ce privește diferite obiecte de inventar și prestațiuni de lucruri pe anul 1890. De lipsă sânt: lucruri de funar, corfar, lăcătuș și tinichier, revolvere, tășci de revolvere și alte tășci de pele, mărfuri de perier, mărfuri de sticlă, lac, diferite specii de hârtie și cuverte și lucruri de graveure. Ofertele se se înaintează până în 4 Noemvie a. c. la directorul oficiilor auxiliare al ministerului reg. ung. de comerț. Publicațiunea referitoare se află spre vedere în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov.

Direcțiunea de exploatare a căilor ferate Budapesta—Cinci-Biserici, Mohaci—Cinci-Biserici și Cinci-Biserici—Baros intenționează a-și asigura în cale de ofert public trebuința sa în ce privește diferite bucați de uniformare pentru oficialii subalterni și servitorii oficiali pe timpul dela 1890—1892. De lipsă sânt: căciuli de vară și de iarnă, bluse de pânză și de lână, nădragi de pânză, mantale cupțușite cu blană. Termenul înaintării ofertelor 15 Noemvie a. c. Publicațiunea referitoare se poate vedé în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov.

Publicațiunea emisă din partea intendaturii corpului al 7-lea de armată din Timișoara, privitoare la asigurarea prin exarândare a pâinii și ovășului pentru anul 1890, precum și avusl privitor la cumpărarea de cereale decătră acest corp, se pot vedé în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov.

Cei interesați se fac prin aceasta atenți, că preliminarile asupra trebuinței pe 1890 în ce privește diferite materiale și obiecte de inventar pentru următoarele institute, și adică: pentru calea ferată de Nord ungară, fabrica de mașina căilor ferate de stat reg. ung., fabrica de oțel și fer în Diosgyör, se află spre vedere în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov.

O nouă întreprindere industrială. Capitalistii vienezi și germani intenționează, după-cum se aude, a construi în Ungaria o fabrică de mobile încovoiate în stil mai mare.

Societatea de navigațiune dunăreană a încasat în săptămâna dela 27 Septemvie până la 3 Octombrie 333.607 fl., contra 384.233 fl. în anul trecut. În total a încasat această societate dela deschiderea navigațiunii în anul acesta 10,007.553 fl., contra 10,300.253 în anul trecut.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Samoilă Fischer jun., comerciant în Lemberg; I. H. (Isac Hirsch) Rabinovicz, comerciant în Viena; Jacob Spitzer, comerciant în Török-Becse; Ludovic Reegn, comerciant în Bösing; Pincas Steinfeld, comerciant în Stanislau; Scheindel Lichtenstein, comerciant în Colomea; Frații Bäumel, firmă improtocolată în Grulich; Ferdinand Pemsel, agent comercial în Praga; Isidor Spenadl în Przemyśl.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 10 Octombrie 1889.

Marghiloman lui Petricioni, porumb 2500 hect., 7-20 lei. Vamwuri lui Carnevalli, porumb 3400 hect., 7— lei. Bach lui G. Mendl, porumb 1250 hect., 7-12½ lei. Vamwuri lui L. Mendl, orz 3750 hect., 5— lei. Portocala lui L. Mendl, orz 580 hect., 5— lei. Bach lui L. Mendl, orz alb 3460 hect., 5-07½ lei. Bach lui L. Mendl, orz alb 2550 hect., 5-50 lei. Sassu lui L. Mendl, orz alb 2400 hect., 5-10 lei. Chrisoveloni lui Manari, orz alb 2150 hect., 5-25 lei. Silberstein lui Schmirer, orz alb 1200 hect., 6-50 lei. Balan lui Schmirer, orz alb 3050 hect., 4-48 lei. Violatos lui G. Mendl, ovés 7700 hect., 9-55 lei. Perlea lui Wolff, orz 720 hect., 9-15 lei. Șarlos lui Petricioni, grâu 3500 hect., 10-37½ lei. Șarlos lui Petricioni, grâu 2200 hect., 11-65 lei. Gheorghidi lui Petricioni, grâu 2000 hect., 9-60 lei. Vamwuri lui Petricioni, grâu 5000 hect., 11— lei. Kirschen lui Carnevalli, grâu 6600 hect., 10-55 lei. Archondi lui Milla, grâu 700 hect., 8-50 lei.

Prețul mărfurilor.

Țirgul de rimători în Steinsbrach. În 22 Octombrie n. s'a notat: ungureșci bătăni gre 45— cr. până 45½ cr., ungureșci grei, tineri 47— cr. până 48½ cr., de mijloc 46— cr. până 47½ cr., ușori 44— cr., până 45— cr., marfă țărănească, grău — cr., până — cr., de mijloc: 44— cr., până 54½ cr., ușoră 42— cr. până 45½ cr., românești, de Bakony grei 43— cr. până 45½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito țărănești grei — cr. până — cr., transito de mijloc 47— cr., până 48— cr., transito ușori 47 cr. până 47½ cr., îngrășăți: ghindă — cr. până — cr. per 4½ cumpănit dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Oct. 1889.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		
		dela	până		dela	până	
		Grâu					
Bănățeneș nou	74	—	—	75	—	—	
Grâu dela Tisa	78	8.30	8.35	79	8.35	8.45	
Grâu de Pesta	78	8.25	8.30	79	8.30	8.40	
Grâu de Alba-regală	78	8.30	8.35	79	8.35	8.45	
Grâu de Bácska	78	8.30	8.35	79	8.35	8.45	
Unguresc de Nord	74	—	—	75	—	—	
Săminte, vechi ori noue		Solu		Calitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.	
						dela	până
Secară				70—72		7.15	7.40
Orz		Nutreț		60—62		6.10	6.30
"		de vinars		62—64		6.90	7.50
"		de bere		64—66		8—	9.50
Ovăș				39—41		7—	7.40
Cucuruz (porumb)		bănăț.		75		4.75	4.80
		de altoșiu		73		4.65	4.70
Meiu				78		5.30	5.60
Hrișcă				—		16.	16.
Mărfi pe termen.	Grâu	de primă.		8.53	8.5		
	"	de toam.		8.08	8.10		
	Cucuruz	Maiu-Iun.		5.06	5.08		
	"	Aug. Sept.					
Mărfi pe termen.	Ovăș	de primă.		7.1	7.23		
	"	de toam.		7.12	7.1		
Produse diverse		Solu		Cursul		dela	până
Prețul pe 100 chilogramme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească		14—	50—		
	"	franceză		—	—		
	"	italiană		—	—		
	"	roșie		38—	42		
	Oleu de rap.	rafinat		43 75	14 50		
	Oleu de in						
	Uns. de porc	dela Pesta		54—	54.50		
	"	dela țeară					
	Slănină	sventată		46	47—		
	"	afumată		56—	57—		
	Sân			32—	3		
	Prune	din Bosnia, în buți		10 25	10 50		
	"	din Sârbia, în saci		19.50	19.75		
	Lictar	slavon, nou		—	—		
	"	bănățeneș		—	—		
	Nuci	din Ungaria		—	—		
	Gogoși	unguresci		—	—		
"	sârbesci		—	—			
Miere	brută		28—	29—			
"	galbînă străcurată		34—	35—			
Ceară	de Rosenau		121	122.			
Spirit	brut		13.25	13.50			
"	Drojdii de spirit		16.75	17.			

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani.

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

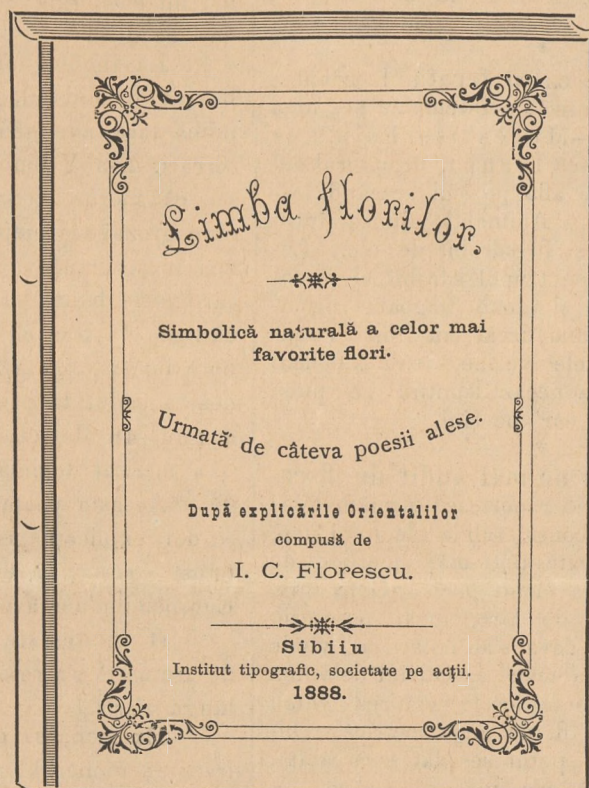
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

CADOU de SOUVENIR

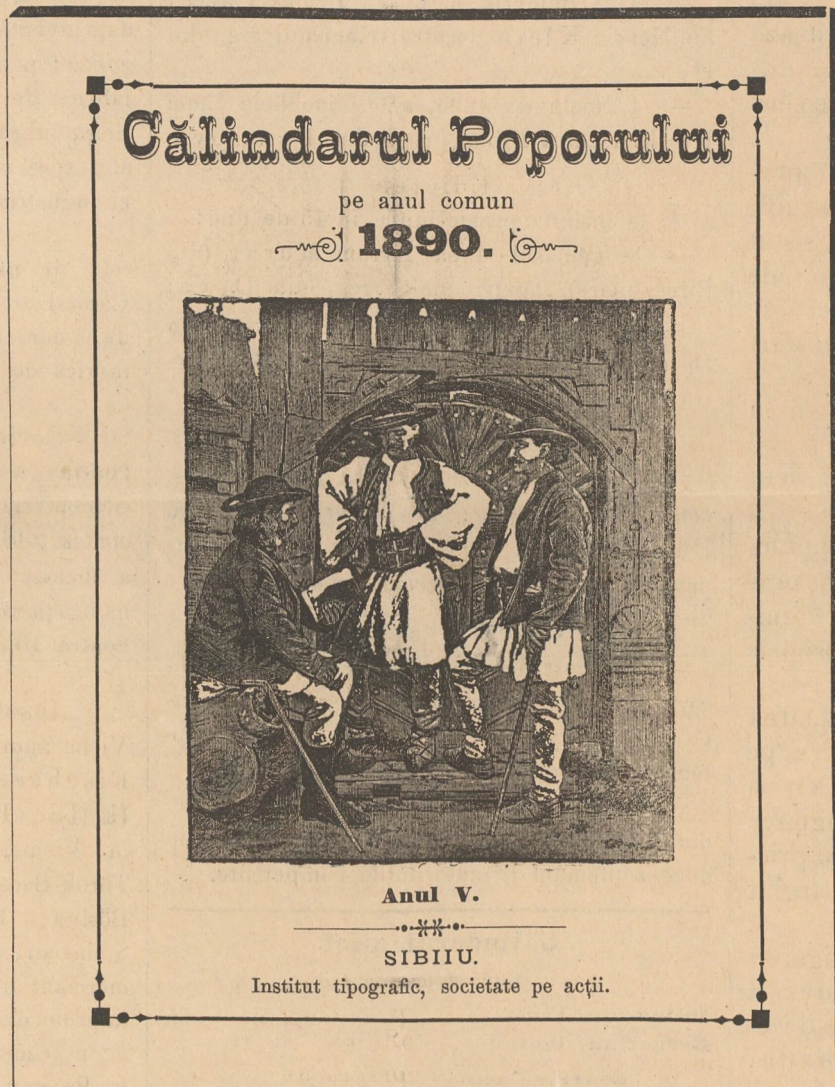
în legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Němcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărășnic.** Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdar astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1890. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericești în Ungaria. — Moș Ioan Roată, povestire de Ioan Creangă. — Cine a scos pe Adam și pe Eva din Raiu? snoavă de Petru Ispirescu. — *Economic:* Desfundarea pământului. Săcara. Teslătul animalelor de muncă. — *Poezii:* Ear' când voui fi... de Mihail Eminescu. — Regele cel mai iubit, de Matilda Cugler-Poni. — Nu plânge, că te dau uitării, de Veronica Micle. — Cântec vechiu, de T. Robeanu. — Întâlnirea, de Teodor Șerbănescu. — Mănoasă! de George Coșbuc. — Un tip american, narațiune. — Originea Țiganilor. — Proverbiu armenesc. — *Anecdote populare:* Pomana Țiganului, de G. H. Grădăraș. — Ovruș și Dorobanțul. — Țiganul la popă. — Petrecere bună! — Era iute de picioare. — Trei surzi. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România — Inscrise.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficiori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 „
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 „
4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 „
5. Protocoale de zălogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 „
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 „
7. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale) 60 „
8. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 „
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 „
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 „
11. **Testimonii** pentru școalele populare una sută 80 „
12. **Testimonii** de școală 1 conț (à 25 coale) 40 „
- Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

ȚINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,
președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

ARGHIR și ELENA

Istoria
preafrumosului ficior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:
o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Comassările

de
IOAN CORNEA,
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog
între bețivul din Longobarda
și
mujerul lui.

— în versuri —
14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Articulul de lege XXI. din anul 1886
DESPRE JURISDICȚIUNI,
și articulul de lege XXIII. din anul 1886
Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886
DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.
ORDONANȚE MINISTERIALE
pentru introducerea legii comunale
(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.